

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: G R A P E S C**, a.s., se sídlem v Praze, Václavské nám. č. p. 832/19, PSČ 110 00, IČ: 257 07 783, zastoupené JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze, ul. V Jirchářích č. p. 4, PSČ 110 00, proti **žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ústeckého kraje, odbor kancelář hejtmana**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební 61, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2009, č. j. 63/KH16/2009, ev.č. 92024/2009,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 5. 2009, č. j. 63/KH16/2009, ev. č. 92024/2009, a rozhodnutí Města Žatec, Městský úřad Žatec, ze dne 14. 4. 2009, č. j. MUZA 14838/2009, **se pro nezákonnost z r u š u j í**.
Městu Žatec, Městský úřad Žatec, jako povinnému subjektu se nařizuje informace požadované žalobkyní v žádosti ze dne 8. 2. 2009, a to v kopii nebo nahlédnutím do předložené složky vítězné nabídky ve výběrovém řízení s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“ zpracované společností Colsys, s.r.o., se sídlem v Kladně-Dubí, ul. Buštěhradská č. p. 1209, PSČ 272 03, IČ: 147 99 634, **p o s k y t n o u t** žalobkyni **do 14 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13.808,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor kancelář hejtmana, ze dne 21. 5. 2009, č. j. 63/KH16/2009, ev. č. 92024/2009, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Města Žatec, Městský úřad Žatec, ze dne 14. 4. 2009, č. j. MUZA

14838/2009, kterým jí byla odmítnuta žádost ze dne 8. 2. 2009 o poskytnutí informací formou kopie nebo nahlédnutí do předložené složky vítězné nabídky ve výběrovém řízení s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“ zpracované obchodní společností Colsys, s.r.o., se sídlem v Kladně-Dubí, ul. Buštěhradská č. p. 1209, PSČ 272 03, IČ: 147 99 634, s odkazem na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

V žalobě uvedla, že společnost Colsys, s.r.o., podala nabídku ve věci veřejné zakázky označená jako „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“. Uvedená nabídka byla zpracována a posouzena podle ust. § 18 odst. 3, ust. § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veř. zakázkách“), přičemž podobnou nabídku podala mj. i žalobkyně. Žalobkyně však v uvedeném výběrovém řízení neuspěla, ačkoliv její nabídka byla cenově nejnižší, a Město Žatec uzavřelo smlouvu na dodávku vnitřní strukturované kabeláže se společností Colsys, s.r.o.

V návaznosti na právě uvedené žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že společnost Colsys, s.r.o., zpracovala nabídku do výběrového řízení a za toto zpracování jí byla poskytnuta odměna konzumovaná uzavřenou smlouvou s Nemocnicí Žatec, o.p.s. Jelikož Nemocnice Žatec, o.p.s., je obecně prospěšná společnost zřízená Městem Žatec, musí být proto považována za veřejnou instituci a tudíž jí vynaložené prostředky za veřejné, když její rozpočet je součástí veřejného rozpočtu Města Žatec.

Dále žalobkyně namítla, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť v něm obsažené odůvodnění je velice zkratkovité a v žádném případě se nevypořádává s tím, jak žalobkyně v průběhu řízení podala argumenty pro poskytnutí informace. Žalovaný se zejména nezabýval tím, zda se jedná o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, kdo je nyní majitelem hmotné i nehmotné složky této nabídky, zda zákon o veř. zakázkách není zvláštním zákonem, jehož výklad nasvědčuje tomu, že informace nabídky je veřejná.

Dle žalobkyně přitom podle ust. § 6 zákona o veř. zakázkách platí, že zadavatel je povinen dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Toto ustanovení přitom není jen proklamativní a deklaratorní, nýbrž je kategorickým imperativem pro všechny zadavatele. Aby uvedené ustanovení nebylo jen mrtvou normou, musí být jeho dodržování podrobeno kontrole veřejnosti, což se nejlépe realizuje prostřednictvím poskytování informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím. V daném případě se žalobkyně hodlala přesvědčit o tom, jaké další podmínky byly pro Město Žatec jako zadavatele natolik zásadní, že se rozhodl pro uzavření smlouvy se společností Colsys, s.r.o., a nikoliv se žalobkyní. Žalobkyně je přesvědčena, že neochota poskytnout žalobkyni požadovanou nabídku povinným subjektem má zakrýt flagrantní nerespektování ust. § 6 zákona o veř. zakázkách. Neposkytnutím požadované informace tak správní orgány obou stupňů nejen porušují zákon o veř. zakázkách, nýbrž i svá pochybení zamlžují a brání veřejné kontrole výkonu samosprávy, což je v rozporu s účelem zákona o svobodném přístupu k informacím.

Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný své rozhodnutí odůvodnil poukazem na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle kterého platí, že povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných

prostředků, která byla předána osobou, již takovou povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí. Aplikací tohoto ustanovení na právní poměry při odmítnutí žalobkyní požadované informace přitom byl porušen zákon. V daném případě totiž nelze mít zpracovanou nabídku za takovou informaci, která vznikla bez použití veřejných prostředků, neboť se jedná o nabídku zpracovanou společností Colsys, s.r.o., pro a pouze pro dispozici povinného subjektu k tomu, aby mohl posoudit vhodnost či nevhodnost této nabídky v souladu s jinými nabídkami dle zákona o veř. zakázkách. Dle žalobkyně předáním nabídky společností Colsys, s.r.o., v dotyčném výběrovém řízení převedla tato společnost všechny údaje do ní vtělené (materiální stránka nabídky) a vlastnické právo k hmotné podstatě (papír a na něm tiskárnou vytištěný text) nabídky (formální stránka nabídky) do vlastnické sféry povinného subjektu, který se tak jako jediný stal oprávněným s materiální i formální stránkou takové nabídky disponovat. Navíc nabídka společnosti Colsys, s.r.o., se stala podkladem pro zpracování smlouvy o dílo, jejímž předmětem bylo zpracování výše specifikovaného díla. Cena za dílo je přitom placena obecně prospěšnou společností, jejímž zakladatelem je povinný subjekt, který současně i ze svého rozpočtu jako územně samosprávný celek hradí přesunem do rozpočtu této obecně prospěšné společnosti uvedenou cenu za dílo. Proto má žalobkyně za to, že nabídka, z níž žalobkyně informace žádala, je součástí veřejné soutěže, která je celá financována z veřejných rozpočtů a nelze tedy právo na informace v tomto případě odmítnout.

Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný správní spis a písemně vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost.

Ve vyjádření nejprve podrobně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení, kdy mj. zmínil, že Město Žatec, Městský úřad Žatec dne 23. 2. 2009 vydalo ve věci prvotní rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobkyně s poukazem na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, které však k odvolání žalobkyně bylo následně rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 3. 2009 zrušeno a věc byla vrácena Městu Žatec, Městský úřad Žatec k novému projednání, v němž mu bylo uloženo, aby před rozhodnutím ve věci písemně požádal společnost Colsys, s.r.o., o informaci případně souhlas s poskytnutím informací z nabídky z předmětného výběrového řízení třetí osobě. V této souvislosti žalovaný poznamenal, že Město Žatec v dalším řízení takto postupovalo, přičemž od společnosti Colsys, s.r.o., k předmětné žádosti obdrželo záporné stanovisko, a proto dne 14. 4. 2009 vydal opětovné rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobkyně s poukazem na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, které již žalovaný v rámci odvolacího řízení žalobou napadeným rozhodnutím potvrdil.

K námitce nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné zdůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že z jeho rozhodnutí je důvod výroku zřejmý, a to díky užití odkazu na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že požadovaná informace, tj. nabídka společnosti Colsys, s.r.o., na zakázku malého rozsahu, vznikla bez použití veřejných prostředků. Tento závěr přitom odpovídá spisu a vychází z podstaty výběrového řízení obecně, kdy zájemcům nejsou hrazeny jejich náklady na vyhotovení nabídky na veřejnou zakázku. Žalovaný v tomto ohledu na základě výše uvedeného dospěl na rozdíl od žalobkyně k jiným závěrům, přičemž zcela evidentně žalobkyně i žalovaný vycházejí ze shodné skutkové podstaty. Žalovaný trvá na tom, že dostatečně naplnil dikci ust. § 89 odst. 2 a ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Žalovaný přitom již ve svém prvotním zrušujícím rozhodnutí ze dne 31. 3. 2009 uvedl, že tvrzení žalobkyně o vzniku požadované informace za veřejné prostředky nenachází oporu ve správním spise a současně také konstatoval, že žalobkyně neuvedla na podporu tohoto tvrzení žádnou relevantní skutečnost, krom svých závěrů.

K tvrzení žalobkyně o odměně uchazeče za zpracování nabídky žalovaný uvedl, že nevycházejí ze skutkové podstaty případu a nemají žádnou vypovídací hodnotu o tom, že by společnost Colsys, s.r.o., obdržela od povinného subjektu za zpracování nabídky odměnu z veřejných prostředků. Žalovaný přitom vycházel z pravidla, které je obecně známé a přijímané s tím, že odkazuje na premisu neprokazování obecně známých skutečností. Podle stavu správního spisu v daném případě neměl žalovaný důvod nic na výše uvedeném východisku měnit, navíc žalobkyně nepředložila na podporu svého tvrzení nic, a to ani v rámci správní žaloby.

Dále žalovaný uvedl, že v rámci odvolacího řízení se nezabýval otázkami, kdo je majitelem hmotné a nehmotné složky nabídky společnosti Colsys, s.r.o., zda zákon o veř. zakázkách není zvláštním zákonem, jehož výklad nasvědčuje tomu, že informace nabídky je veřejná, jelikož tyto námitky žalobkyně ve svém odvolání nevznesla a uplatňuje je až nyní v žalobě. Dle názoru žalovaného se však tyto námitky ani předmětu řízení před správním orgánem ani v řízení před soudem netýkají. Navíc tyto námitky jsou v rozporu s platnou právní úpravou zákona o veřejných zakázkách, když v ust. § 152 tento zákon upravuje ochranu důvěrných informací v nabídkovém řízení a ukládá zadavateli povinnost mlčenlivosti s tím, že tím není dotčena ochrana údajů podle jiných předpisů. Toto ustanovení dle žalovaného proto nasvědčuje opaku veřejnosti nabídky, které se žalobkyně dovolává.

Dále žalovaný dodal, že zákon o veřejných zakázkách na předmětné výběrové řízení nedopadal jako celek, jelikož veřejná zakázka byla zakázkou malého rozsahu a dle ust. § 18 odst. 3 téhož zákona se zakázky malého rozsahu nezadávají podle tohoto zákona.

Závěrem žalovaný uvedl, že pokud žalobkyně namítá, že jí bylo odepřeno právo kontroly dodržování zásad uvedených v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách a že v důsledku toho se dotyčné ustanovení stalo mrtvým, tak je třeba upozornit na ust. § 112 odst. 1 téhož zákona, kde zákonodárce zcela jasně stanovil, že dohled nad dodržováním zásad uvedených v ust. § 6 je věcí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a tedy nikoliv věcí zájemců o veřejnou zakázku. Naplnění institutu dohledu nad dodržováním zásad obsažených v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách není proto podmíněno či vázáno na institut poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobkyně se tak svým žalobním důvodem dostala do rozporu s platnou právní úpravou.

Při jednání soudu konaném dne 8. 2. 2012 právní zástupce žalobkyně setrval na všech žalobních námitkách a k věci dodal, že obdobným případem se již zabýval i Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 26. 4. 2007, sp. zn. 6 As 15/2006.

Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání soudu nadále požadoval zamítnutí žaloby pro nedůvodnost, neboť trvá na tom, že v předmětném případě povinný subjekt neměl povinnost žádané informace žalobkyni poskytnout, neboť společnost Colsys, s.r.o., která se dobrovolně účastnila výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu ve smyslu ust. § 18 odst. 3 zákona o veř. zakázkách, neudělila souhlas k poskytnutí dotyčných informací, což plně odpovídalo dikci § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. K odkazu právního zástupce žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne

26. 4. 2007, sp. zn. 6 As 15/2006, pak podotkl, že tento odkaz není pro daný případ příhodný, když v tomto rozhodnutí je řešena naprosto jiná problematika.

Při dalším jednání soudu konaném dne 18. 4. 2012 bylo z iniciativy soudu přikročeno k dokazování ve smyslu ust. § 52 a ust. § 77 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to dokumentací o výběrovém řízení na veřejnou zakázku s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž – areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“, která byla soudu předložena Městem Žatec jakožto zadavatelem dotyčného výběrového řízení.

V rámci tohoto jednání soudu pak právní zástupce žalobkyně zdůraznil, že v daném případě existoval pádný důvod pro poskytnutí příslušných informací, přičemž v této věci je podružné, zda bylo či nebylo zpracování nabídky na veřejnou zakázku hrazeno z finančních prostředků Města Žatec, když podstatné je to, že samotná zakázka byla hrazena z veřejných prostředků Města Žatec. Dále právní zástupce žalobkyně uvedl, že informace obsažené v nabídce společnosti Colsys, s.r.o., již nejsou v dispozici této společnosti, když předáním nabídky Městu Žatec vlastnická práva k této nabídce, a to v materiálním slova smyslu přešla na Město Žatec a nabídka společnosti Colsys, s.r.o., se stala veřejnou nabídkou a tudíž veřejně dostupným zdrojem informací. V této souvislosti právní zástupce žalobkyně podotkl, že neřeší otázku vlastnických práv dotyčné nabídky společnosti Colsys, s.r.o., z materiální stránky, neboť to netvoří podstatu věci.

Pověřený pracovník žalovaného při témže jednání soudu uvedl, že dotyčná nabídka na veřejnou zakázku vznikla bez použití veřejných prostředků, a proto pokud společnost Colsys, s.r.o., neudělila souhlas žalované straně k poskytnutí těchto informací žalobkyni, nebyly dány podmínky pro to, aby žádosti žalobkyně o poskytnutí informací bylo vyhověno. Fakt, že dotyčná nabídka vznikla bez použití veřejných prostředků, byla v daném soudním řízení jednoznačně prokázána, a to předloženou dokumentací k příslušné veřejné zakázce malého rozsahu ze strany Města Žatec. Dále podotkl, že žalobkyně měla požádat o poskytnutí kopie následně uzavřené smlouvy o dílo, včetně příloh, jako je například položkový rozpočet, z něhož by žalobkyně mohla nepochybně získat informace, které ji zajímaly, přičemž povinný subjekt by jí v tomto směru nepochybně vyhověl, a proto žalobě nelze vyhovět.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování žalobou napadeného rozhodnutí a obsahu předloženého správního spisu a zejména pak provedeném dokazování v rámci jednání soudu, dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba je důvodná, ovšem aniž by se soud ztotožnil se všemi námitkami a tvrzeními žalobkyně.

V této souvislosti soud uvádí, že jakkoliv nedůvodnou soud vyhodnotil námitku žalobkyně ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného pro nedostatečné zdůvodnění,

když soud je toho názoru, že toto rozhodnutí bylo žalovaným v dostatečném rozsahu zdůvodněno. Zde je třeba podotknout, že odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo žalovaným skutečně dosti stručně koncipováno, nicméně stručnost tohoto rozhodnutí byla umožněna tím, že žalovaný nepolemizoval s právním náhledem žalobkyně na daný případ, který byl vylíčen v jejím odvolání vůči prvoinstančnímu rozhodnutí, nýbrž namísto toho pregnantně vymezil svůj náhled na předmětnou věc s poukazem na ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Z tohoto důvodu, třebaže se soud neztotožnil s názorem žalovaného o nutnosti neposkytnout žalobkyni jí požadované informace právě s odkazem na dikci ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, jak je rozvedeno níže, soud neshledal primární důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatečné zdůvodnění způsobující jeho nesrozumitelnost s poukazem na ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Dále soud uvádí, že jako neopodstatněné tvrzení vyhodnotil i tvrzení žalobkyně, že obchodní společnost Colsys, s.r.o., jakožto jeden z účastníků výběrového řízení s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“, zpracovala nabídku do výběrového řízení a za toto zpracování jí byla poskytnuta odměna konzumovaná uzavřenou smlouvou s Nemocnicí Žatec, o.p.s. Nic takového soud na základě uskutečněných ústních jednání v řízení před soudem, při kterých byla provedena rekapitulace správního spisu a také dokazování příslušnou dokumentací o výběrovém řízení na dotýcnou veřejnou zakázku, nezjistil.

Dále soud uvádí, že v daném případě mezi účastníky řízení byla předmětem sporu z hlediska merita věci „toliko“ otázka, zda Město Žatec, Městský úřad Žatec v pozici povinného subjektu ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, měl žádosti žalobkyně ze dne 8. 2. 2009 o poskytnutí informací formou kopie nebo nahlédnutím do předložené složky vítězné nabídky ve výběrovém řízení s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“ zpracované obchodní společností Colsys, s.r.o., vyhovět či nikoliv.

V rámci řešení této otázky dospěl soud k závěru, že v předmětné věci je nutno si vyžádat i příslušnou dokumentaci k výběrovému řízení na veřejnou zakázku s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž – areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“ od Města Žatec jakožto zadavatele dotýcné zakázky, kterou provedl dokazování, jak již bylo uvedeno výše, za účelem ověření, zda se skutečně jednalo o veřejnou zakázku, jakého druhu případně byla tato zakázka z hlediska zákona o veř. zakázkách a v jakém režimu bylo vedeno příslušné výběrové řízení o této zakázce, když všechny tyto skutečnosti byly dle názoru soudu pro posouzení důvodnosti žaloby klíčové.

Tímto dokazováním přitom soud postavil na jisto, že dotýcná zakázka, ohledně níž bylo vyhlášeno výběrové řízení, byla skutečně veřejnou zakázkou, přičemž ve smyslu ust. § 12 odst. 3 zákona o veř. zakázkách byla tzv. veřejnou zakázkou malého rozsahu. V předmětné věci tak byla nepochybně dána aplikace ust. § 18 odst. 3 zákona o veř. zakázkách, dle kterého platí, že zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu; ovšem veřejný zadavatel je povinen dodržovat zásady uvedené v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách.

V daném případě je nesporné, že Městu Žatec svědčilo postavení tzv. veřejného zadavatele, a to s ohledem na jednoznačnou dikci ust. § 2 odst. 2 písm. c) zákona o veřejných zakázkách, a proto Město Žatec jakožto veřejný zadavatel veřejné zakázky malého rozsahu

při výběrovém řízení na předmětnou veřejnou zakázku nebylo povinno obligatorně postupovat zcela v režimu zákona o veř. zakázkách, nýbrž z hlediska zákona o veř. zakázkách bylo povinno „toliko“ dodržovat zásady uvedené v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách. V této souvislosti je třeba rovněž uvést, že výše zmiňovaným dokazováním soud zároveň postavil na jisto, že příslušné výběrové řízení o dotyčné zakázce nebylo vedeno v režimu zákona o veř. zakázkách, když Město Žatec jakožto veřejný zadavatel veřejné zakázky malého rozsahu se v intencích ust. § 18 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách rozhodl pro zadání dotyčné zakázky v režimu „Zásad a postupů pro zadávání veřejných zakázek Města Žatec“, které byly schváleny usnesením Rady Města Žatec ze dne 5. 2. 2007 č. 100/07 ve znění pozdějších změn.

V daném případě při výběrovém řízení na předmětnou veřejnou zakázku malého rozsahu tedy bylo nutné ze strany Města Žatec jakožto veřejného zadavatele z hlediska zákona o veř. zakázkách dodržet „jen“ jeho ust. § 6. To stanovuje, že zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

A právě s ohledem na dodržení zásady transparentnosti zakotvené v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách bylo dle názoru soudu nutné žalobkyni požadované informace o proběhnuvším výběrovém řízení poskytnout. Soud má za to, že aplikace zákazu poskytnout požadované informace povinnými subjekty, který je zakotven v ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, nebyla s ohledem na skutkové okolnosti daného případu dána, jak správně dovozovala žalobkyně již ve správním řízení a posléze i v řízení před soudem. Je tomu tak proto, že v ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím je sice stanoveno, že povinný subjekt informaci neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, jíž takovou povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí, nicméně v tomto ustanovení použitý pojem „zákon“ nelze vykládat tak, že se jedná výlučně o zákon o svobodném přístupu k informacím. Pod tento pojem „zákon“ přitom dle názoru soudu nepochybně dopadá i zákon o veř. zakázkách včetně jeho ust. § 6 zakotvující mj. zásadu transparentnosti. Tím, že se společnost Colsys, s.r.o., hodlala účastnit dotyčného výběrového řízení na veřejnou zakázku s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž – areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“, byla současně nucena respektovat požadavek Města Žatec jakožto veřejného zadavatele veřejné zakázky malého rozsahu na předložení jí zpracované nabídky na tuto veřejnou zakázku, což odpovídalo obligatorní dikci ust. § 6 zákona o veř. zakázkách. Vyslovený nesouhlas společností Colsys, s.r.o., který byl sdělen povinnému subjektu Městu Žatec, Městský úřad Žatec, z něhož posléze žalovaná strana vycházela, tak neměl pro daný případ relevanci.

K zásadě transparentnosti a povinnosti vztahující se k jejímu naplňování soud poznamenává, že ji lze identifikovat v zásadě nejen ve všech fázích zadávacích řízení – od povinnosti oznamovat zahájení zadávacího řízení přes nutnost sepsat protokol o otevírání obálek (v rámci této fáze sdělovat přítomným uchazečům informaci o nabídkové ceně) až po povinnost zadavatele odůvodnit svá rozhodnutí v rámci zadávacího řízení (typicky vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení), nýbrž i po ukončení zadávacích řízení v případech, kdy žadatelé ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím požadují po zadavateli veřejné zakázky poskytnout určité informace o uskutečněných zadávacích řízeních. Účelem zásady transparentnosti totiž nepochybně je, aby na příslušnou veřejnou zakázku bylo názíráno jako na čitelnou a v jistém slova smyslu i předvídatelnou a aby tato podléhala

efektivní veřejné kontrole. Smyslem této zásady pak je to, aby bylo možné bez dalšího odhalit a sankcionovat jakékoliv formy korupčních jednání, popř. dohody mezi určitými skupinami dodavatelů ucházejících se o veřejnou zakázku. Daná úprava obsažená v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách má své opodstatnění díky tomu, že účelem zadávacího řízení je omezit okruh uchazečů pro účely uzavření smlouvy a vybrat vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky. Uvedené omezení se přitom děje prostřednictvím nastavování kvalifikačních předpokladů (např. prokázání kvalifikačních předpokladů, dluhová bezúhonnost, předložení seznamu referenčních zakázek a subdodavatelů apod.) a nastavení zadání a samotný výběr pak prostřednictvím hodnocení na základě předem stanovených hodnotících kritérií. Tyto skutečnosti ovšem musí být nastaveny takovým způsobem, aby nedocházelo k nedovolenému omezování hospodářské soutěže. Tomu mají zabránit právě zásady zakotvené v ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách, jak byly předestřeny shora a mezi něž patří i zásada transparentnosti.

Již výše byl soudem zmíněn fakt, že v daném případě společnost Colsys, s.r.o., zpracovala nabídku do dotyčného výběrového řízení na veřejnou zakázku malého rozsahu bez použití veřejných prostředků. Nicméně skutečností je rovněž to, že společnost Colsys, s.r.o., tuto nabídku vzápětí odevzdala v souladu s výzvou k předložení nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu ze dne 18. 12. 2008 Městu Žatec jakožto veřejnému zadavateli této veřejné zakázky malého rozsahu. Momentem odevzdání zpracované nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu společností Colsys, s.r.o., Městu Žatec se přitom informace obsažené v této zpracované nabídce staly součástí veřejné soutěže a tudíž i veřejně dostupným zdrojem informací, když zrealizování předmětné veřejné soutěže bylo financováno z veřejného rozpočtu. Proto s ohledem na zásadu transparentnosti zakotvenou v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách nebylo možné žádost žalobkyně o poskytnutí informací ohledně nabídky do dotyčného výběrového řízení zpracované společností Colsys, s.r.o., v tomto případě odmítnout, když soud v této nabídce nedohledal jedinou dílčí informaci, která by podléhala utajení ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, v podobě např. obchodního tajemství.

Žalovaná strana by měla vzít v potaz skutečnost, že okamžikem odevzdání zpracované nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu jedním z uchazečů zadavateli veřejné zakázky malého rozsahu se informace obsažené v této zpracované nabídce stávají součástí veřejné soutěže a tudíž i veřejně dostupným zdrojem informací. Povinný subjekt ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím je proto povinen vyhovět žadateli o poskytnutí informace ohledně nabídky zpracované jedním z uchazečů veřejné soutěže vyjma dílčích informací podléhajících utajení dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Případně vyslovený nesouhlas ve smyslu ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím jedním z uchazečů veřejné soutěže s následně zveřejněným jím zpracované nabídky nemá relevanci s ohledem na zásadu transparentnosti zakotvenou v ust. § 6 zákona o veř. zakázkách.

Proto soud rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 5. 2009, č. j. 63/KH16/2009, ev. č. 92024/2009, a jemu předcházející rozhodnutí Města Žatec, Městský úřad Žatec, ze dne 14. 4. 2009, č. j. MUZA 14838/2009, o odmítnutí žádosti žalobkyně ze dne 8. 2. 2009 o poskytnutí výše specifikovaných informací v souladu s ust. § 16 odst. 4 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím a ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. pro nezákonnost zrušil. Současně uložil Městu Žatec, Městský úřad Žatec, jako povinnému subjektu poskytnout žalobkyni jí požadovanou informaci formou

kopie nebo nahlédnutím do předložené složky vítězné nabídky ve výběrovém řízení s názvem „III. etapa – vnitřní strukturovaná kabeláž - areál Nemocnice s poliklinikou v Žatci“ zpracované společností Colsys, s.r.o., ve lhůtě 14 dnů od právní moci tohoto rozsudku, když délku této lhůty vyhodnotil s ohledem na skutkové okolnosti daného případu za přiměřenou. K označení povinného subjektu, a to Město Žatec, Městský úřad Žatec, soud pro úplnost poznamenává, že toto označení povinného subjektu, které ostatně bylo již správně užito správními orgány obou stupňů v předmětném správním řízení, zcela koresponduje dikci ust. § 111 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů.

Jelikož žalobkyně měla v projednávané věci úspěch, soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku rozsudku ad II. uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení v částce 13.808,-Kč. Tato částka se skládá z částky 2.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6.300,-Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Témína, Ph.D. po 2.100,-Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění po 1. 9. 2006 Sb. [podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), dvojitá účast při jednání soudu dne 8. 2. 2012 a dne 18. 4. 2012 - § 11 odst. 1 písm. g)]; z částky 900,-Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006; z částky 2.640,-Kč za dvě cesty k jednání soudu z Prahy do Ústí nad Labem a zpět ve dnech 8. 2. 2012 a 18. 4. 2012, kdy náklady na jednu cestu činily 1.320,-Kč, a dále z částky 1.968,-Kč představující 20% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány. Jiné náklady právního zástupce žalobkyně neuplatnil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 25. dubna 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová